

Väliaikainen versio

UNIONIN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (kolmas jaosto)

20 päivänä kesäkuuta 2019 (*)

Ennakkoratkaisupyyntö – Yhteinen arvonlisäverojärjestelmä – Direktiivi 2006/112/EY – 148 artiklan a ja c alakohta – Kansainvälisen liikenteen vapautukset – Merellä käytettävien jackup-porauslauttojen luovutus – Käsite ”avomeriliikenteeseen käytettävät vesialukset” – Soveltamisala

Asiassa C-291/18,

jossa on kyse SEUT 267 artiklaan perustuvasta ennakkoratkaisupyyntöä, jonka Curtea de Apel Bucureşti (Bukarestin ylioikeus, Romania) on esittänyt 7.12.2017 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut unionin tuomioistuimeen 26.4.2018, saadakseen ennakkoratkaisun asiassa

Grup Servicii Petroliere SA

vastaa

Agenţia Naţională de Administrare Fiscală – Direcţia Generală de Soluţionare a Contestaţiilor ja

Agenţia Naţională de Administrare Fiscală – Direcţia Generală de Administrare a Marilor Contribuabili,

UNIONIN TUOMIOISTUIN (kolmas jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja A. Prechal, unionin tuomioistuimen presidentti K. Lenaerts, joka hoitaa kolmannen jaoston tuomarin tehtäviä, sekä tuomarit F. Biltgen, J. Malenovský ja L. S. Rossi (esittelevä tuomari),

julkisasiamies: G. Hogan,

kirjaaja: hallintovirkamies R. Fereş,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 31.1.2019 pidetyssä istunnossa esitetyn,

ottaen huomioon huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

- Grup Servicii Petroliere SA, edustajinaan A.-M. Iordache, D. Dascălu ja A. Iancu, avocaţi,
- Romanian hallitus, asiamiehinään C. Căpăţari, C.-M. Florescu ja E. Gane,
- Belgian hallitus, asiamiehinään J.-C. Halleux ja P. Cottin,
- Italian hallitus, asiamiehenään G. Palmieri, avustajanaan G. De Bellis, avvocato dello Stato,
- Euroopan komissio, asiamiehinään L. Lozano Palacios ja A. Armenia,

kuultuaan julkisasiamiehen 10.4.2019 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Ennakkoratkaisupyyntö koskee yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY (EUVL 2006, L 347, s. 1; jäljempänä arvonlisäverodirektiivi) 148 artiklan a ja c alakohdan tulkintaa.

2 Tämä pyyntö on esitetty asiassa, jossa ovat vastakkain Grup Servicii Petroliere SA, jonka kotipaikka on Romaniassa, ja kyseisen jäsenvaltion veroviranomaiset ja joka koskee päätöstä olla vapauttamatta arvonlisäverosta kyseisen yhtiön toteuttamaa kolmen merellä käytettävän jackup-porauslautan luovutusta maltalaisille yhtiöille.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

Unionin oikeus

3 Jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta – yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste – 17.5.1977 annetun kuudennen neuvoston direktiivin 77/388/ETY (EYVL 1977, L 145, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna 14.12.1992 annetulla neuvoston direktiivillä 92/111/ETY (EYVL 1992, L 384, s. 1) (jäljempänä kuudes direktiivi), 15 artiklassa, jonka otsikko oli ”Viennin ja vastaavien liiketoimien sekä kansainvälisten kuljetusten vapautukset”, säädettiin seuraavaa:

”Jäsenvaltioiden on vapautettava verosta jäljempänä luetellut liiketoimet edellytyksillä, joita ne asettavat vapautusten oikeaksi ja selkeäksi soveltamiseksi sekä veropetosten, veron kiertämisen ja muiden väärinkäytösten estämiseksi, edellä sanotun kuitenkin rajoittamatta yhteisön muiden säännösten soveltamista:

– –

4. tavaroiden luovutukset seuraavanlaisten vesialusten polttoaineen tankkausta ja varastojen täydennystä varten:

a) avomeriliikenteeseen käytettävät vesialukset, joilla kuljetetaan matkustajia korvausta vastaan tai joita käytetään kaupalliseen tai teolliseen toimintaan taikka kalastukseen;

b) meripelastus- ja avustusalukset sekä rannikkokalastusalukset, lukuun ottamatta jälkimmäisten varastojen täydennystä;

– –

5. edellä 4 alakohdan a ja b alakohdassa tarkoitettujen merialusten luovutus, muutostyö, korjaus, huolto ja vuokraus sekä näihin merialuksiin liittyvän tai niissä käytetyn varustuksen – mukaan lukien kalastusvarusteiden – luovutus, vuokraus, korjaus ja huolto;

– –”.

4 Kuudes direktiivi kumottiin ja korvattiin arvonlisäverodirektiivillä, joka tuli voimaan 1.1.2007.

5 Arvonlisäverodirektiivin IX osastoon, jonka otsikko on ”Vapautukset”, sisältyy kymmenen lukua. Kyseisen direktiivin 131 artiklassa, joka on sen IX osaston 1 luvun, jonka otsikko on ”Yleiset säännökset”, ainoa artikla, säädetään seuraavaa:

”Jäljempänä 2–9 luvussa säädettyjä vapautuksia sovelletaan rajoittamatta muiden yhteisön säännösten soveltamista ja noudattaen jäsenvaltioiden vahvistamia edellytyksiä mainittujen vapautusten oikean ja selkeän soveltamisen varmistamiseksi ja kaikenlaisten petosten, verojen kiertämisen ja väärinkäytösten estämiseksi.”

6 Arvonlisäverodirektiivin 148 artiklassa, joka kuuluu mainitun direktiivin IX osaston 7 lukuun, jonka otsikko on ”Kansainvälisen liikenteen vapautukset”, säädetään seuraavaa:

”Jäsenvaltioiden on vapautettava verosta seuraavat liiketoimet:

a) tavaroiden luovutukset vesialusten polttoaineen tankkausta ja varastojen täydennystä varten, kun kyseessä ovat avomeriliikenteeseen käytettävät vesialukset, joilla kuljetetaan matkustajia korvausta vastaan tai joita käytetään kaupalliseen [tai] teolliseen toimintaan [tai] kalastukseen,] tai meripelastus- tai avustusalukset tai rannikkokalastukseen käytetyt vesialukset, lukuun ottamatta rannikkokalastusalusten varastojen täydennystä;

— —

c) edellä a alakohdassa tarkoitettujen merialusten luovutus, muutostyö, korjaus, huolto ja vuokraus sekä näihin merialuksiin liittyvän tai niissä käytetyn varustuksen, mukaan lukien kalastusvarusteet, luovutus, vuokraus, korjaus ja huolto;

— —”.

Romanian oikeus

7 Verokoodeksista annetun lain nro 571/2003 (Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal), sellaisena kuin se oli voimassa pääasian tosiseikkojen tapahtumisaikana (jäljempänä verokoodeksi), 143 §:n 1 momentissa säädetään seuraavaa:

”Verosta vapautetaan:

— —

h) kun kyseessä ovat meriliikenteeseen käytettävät vesialukset, joita käytetään kansainvälisissä henkilö- ja/tai tavarankuljetuksissa, kalastuksessa tai missä tahansa muussa taloudellisessa toiminnassa tai meripelastus- tai meriavustustoiminnassa, seuraavat liiketoimet:

1. vesialusten luovutus, muutostyö, korjaus, huolto, rahtaus, leasingvuokraus ja vuokraus sekä näihin aluksiin liittyvän tai niissä käytetyn varustuksen, mukaan lukien kalastusvarusteet, luovutus, leasingvuokraus, vuokraus, korjaus ja huolto”.

8 Meri- ja sisävesiliikenteestä annetun hallituksen asetuksen nro 42/1997 (Ordonan?a Guvernului nr. 42/1997 privind transportul maritim ?i pe c?ile navigabile interioare) 23 §:ssä säädetään seuraavaa:

”Tässä asetuksessa tarkoitetaan vesialuksilla:

a) kaikenlaisia moottorikäyttöisiä tai moottorittomia meri- ja sisävesiliikenteessä käytettäviä aluksia, jotka liikkuvat veden pinnalla tai sukelluksissa ja jotka on tarkoitettu tavaroiden ja/tai matkustajien kuljettamiseen, kalastukseen, hinaamiseen tai työntämiseen;

- b) moottorikäyttöisiä tai moottorittomia kelluvia laitoksia, kuten ruoppauslaitteita, kelluvia nostureita, kelluvia nostokurkia, kelluvia kauhakuormaajia ja vastaavia laitteita;
- c) kelluvia yksiköitä, joita ei normaalisti tarkoiteta siirrettäviksi, kuten kelluvia laitureita ja kuormaussiltoja, ponttonisiltoja, vesialusten käytössä olevia kelluvia varastoja, porauslauttoja ja vastaavia, majakkalaivoja;
- d) huvialuksia.”

9 Keskusverolautakunnan päätöksen nro 3/2015 (decizia nr. 3/2015 a Comisiei fiscale centrale) 1 kohdassa todetaan seuraavaa:

”Ajanjakson 1.1.2007–31.12.2013 aikana: kun kyseessä ovat meriliikenteeseen käytettävät vesialukset, joita käytetään kansainvälisissä henkilö- ja/tai tavarankuljetuksissa, kalastuksessa tai missä tahansa muussa merellä tapahtuvassa taloudellisessa toiminnassa, [verokoodeksin] 143 §:n 1 momentin h kohdassa tarkoitettuja arvonlisäverovapautuksia sovelletaan, jos vesialusta käytetään tosiasiallisesti ja pääasiallisesti meriliikenteessä. Määritettäessä sitä, käytetäänkö vesialusta tosiasiallisesti ja pääasiallisesti meriliikenteessä, ei voida ottaa huomioon yksinomaan objektiivisia perusteita, kuten aluksen pituutta tai tonnistoa, joita voidaan kuitenkin käyttää jätettäessä vapautusten soveltamisalan ulkopuolelle vesialukset, jotka eivät missään tapauksessa täytä verokoodeksin 143 §:n 1 momentin h kohdan edellytyksiä eli eivät sovellu meriliikenteeseen.

– –

[Direktiivissä 2006/112] ja verokoodeksin 143 §:n 1 momentin h kohdassa tarkoitettu käsite ’merellä’ käsittää minkä tahansa meren osan minkä tahansa maan aluevesien ulkopuolella eli vähintään 12 merimailin päässä mitattuna kansainvälisen merioikeuden (Montego Bayssä 10.12.1982 tehty Yhdistyneiden kansakuntien merioikeusyleissopimus) mukaisesti määritetyistä peruslinjoista.”

Pääasia ja ennakkoratkaisukysymykset

10 Grup Servicii Petroliere myi toukokuussa 2008 kolme Mustallamerellä käytettyä jackup-porauslauttaa maltalaisille yhtiöille 96 miljoonan Yhdysvaltain dollarin (USD) (noin 82 miljoonaa euroa) kokonaishinnalla. Kyseinen yhtiö laati porauslauttojen luovutusten yhteydessä laskuja, joissa se sovelsi arvonlisäverodirektiivin 148 artiklan c alakohdassa ja verokoodeksin 143 §:n 1 momentin h kohdassa tarkoitettua arvonlisäverosta vapauttamista koskevaa järjestelmää. Mainittu yhtiö jatkoi vuonna 2008 toimintaa kyseisillä porauslautoilla Mustallamerellä vuokraajana.

11 Romanian veroviranomaiset tekivät vuonna 2016 mainitusta luovutuksesta suorittamatta olevaa arvonlisäveroa koskevan veronokaisupäätöksen, jolla se velvoitti Grup Servicii Petrolieren maksamaan yli 113 miljoonan Romanian lein (RON) (noin 25 miljoonaa euroa) määrän, joka käsitti myös korot ja viivästysseuraamukset. Mainitun päätöksen perusteluina esitettiin muun muassa, että

– vaikka kyseessä olevia porauslauttoja voitaisiin pitää hallituksen asetuksessa nro 42/1997 tarkoitettuina vesialuksina ja vaikka ne soveltuisivat käytettäviksi rajoituksetta merellä, ne eivät liikennöi poraustoiminnan aikana vaan ovat paikoillaan; niiden pylväävät ovat ala-asennossa ja lepäävät merenpohjaa vasten, jolloin ponttoni (kelluva osa) kohoaa merenpinnan yläpuolelle noin 60–70 metrin korkeuteen;

– keskusverolautakunnan päätöksen nro 3/2015 perusteella on niin, että jotta porauslauttojen luovutus voi kuulua verokoodeksin 143 §:n 1 momentin h kohdassa säädetyn vapautuksen piiriin,

on osoitettava, että kyseessä olevaa vesialusta käytetään tosiasiallisesti ja pääasiallisesti avomeriliikenteeseen;

– käytettävissä oleva selvitysaineisto kuitenkin osoittaa, että porauslauttojen tosiasiallinen ja pääasiallinen käyttö tapahtuu niiden ollessa paikoillaan poraustoimintaa varten eikä silloin, kun ne liikennöivät, joka on ainoastaan toissijaista toimintaa poraamiseen nähden.

12 Koska mainitusta veronoikaisu päätöksestä tehty oikaisuvaatimus hylättiin, Grup Servicii Petroliere on saattanut asian vireille Curtea de Apel București (Bukarestin ylioikeus, Romania).

13 Ennakkoratkaisupyyntöstä ilmenee, että kyseinen yhtiö väittää valituksessaan olennaisilta osin, että Romanian veroviranomaiset rajoittivat lainvastaisesti arvonlisäverodirektiivin 148 artiklan a ja c alakohdassa säädetyn vapautuksen soveltamisalaa asettamalla sen edellytykseksi paitsi sen, että kaupalliseen tai teolliseen toimintaan tarkoitettuja vesialuksia ”käytetään” avomerellä, myös sen, että niitä käytetään ”liikenteeseen” avomerellä.

14 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin katsoo arvonlisäverodirektiivin 148 artiklan a ja c alakohdan tulkintaa koskevasta unionin tuomioistuimen oikeuskäytännöstä huolimatta, että sen ratkaisemiseksi, sovelletaanko pääasiassa kyseessä olevaa vapautusta merellä käytettävän jackup-porauslautan luovutukseen, on tarpeen ratkaista ensimmäiseksi, sisältyykö tällainen porauslautta kyseisen direktiivin 148 artiklan a alakohdassa tarkoitettuun vesialuksen käsitteeseen. Toiseksi – ja jos edelliseen kysymykseen vastataan myöntävästi – mainittu tuomioistuin pohtii, onko arvonlisäverodirektiivin 148 artiklan a ja c alakohdan soveltamisen edellytyksenä se, että vesialuksen käyttö avomeriliikenteeseen on pääasiallista toimintaa poraustoimintaan nähden.

15 Tässä tilanteessa Curtea de Apel București on päättänyt lykätä asian käsittelyä ja esittää unionin tuomioistuimelle seuraavat ennakkoratkaisukysymykset:

”1) Onko [arvonlisäverodirektiivin] 148 artiklan c alakohtaa, luettuna yhdessä a alakohdan kanssa, tulkittava siten, että vapautusta arvonlisäverosta sovelletaan tietyin edellytyksin merellä käytettävien jackup-porauslauttojen luovutukseen, eli kuuluvatko jackup-porauslautat edellä mainitun unionin oikeussäännön käsitteen ’vesialus’ soveltamisalaan, kun otetaan huomioon, että kyseisessä oikeussäännössä säädetään saman direktiivin 7 luvun otsikon perusteella ’kansainvälisen liikenteen vapautuksista’?

2) Mikäli edelliseen kysymykseen vastataan myöntävästi, onko [arvonlisäverodirektiivin] 148 artiklan c alakohdan, luettuna yhdessä a alakohdan kanssa, tulkinnan perusteella arvonlisäverovapautuksen soveltamisen olennaisena edellytyksenä, että porauslautan, joka on siirtynyt avomerelle, on sen (elinkeinotoiminnassa) käytön aikana pysyttävä tosiasiallisesti liikkeessä, kelluttava tai liikuttava merellä paikasta toiseen pidemmän ajanjakson ajan kuin se on paikallaan liikkumatta merellä tapahtuvan poraustoiminnan yhteydessä, eli onko siirtymisen merellä oltava tosiasiallisesti pääasiallista toimintaa poraamiseen nähden?”

Ennakkoratkaisukysymysten tarkastelu

16 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin tiedustelee kysymyksillään, jotka on syytä tutkia yhdessä, olennaisilta osin sitä, onko arvonlisäverodirektiivin 148 artiklan a ja c alakohtaa tulkittava siten, että niissä käytettyä ilmaisua ”avomeriliikenteeseen käytettävät vesialukset” sovelletaan pääasiassa kyseessä olevien merellä käytettävien jackup-porauslauttojen kaltaisten kelluvien yksiköiden, joita käytetään pääasiallisesti paikallaan ollen meren hiilivetykerrostumien hyödyntämiseen, luovutukseen.

17 Aluksi on muistutettava, että arvonlisäverodirektiivin 148 artiklan c alakohdassa säädetyn vapautuksen edellytyksenä on, että luovutusten kohteena ovat kyseisen direktiivin 148 artiklan a alakohdassa tarkoitettulla tavalla avomeriliikenteeseen käytettävät vesialukset, joilla kuljetetaan matkustajia korvausta vastaan tai joita käytetään kaupalliseen tai teolliseen toimintaan taikka kalastukseen.

18 Kuten unionin tuomioistuin on jo todennut, arvonlisäverodirektiivin 148 artiklan a alakohta on samansisältöinen kuin kuudennen direktiivin, joka kumottiin ja korvattiin arvonlisäverodirektiivillä, 15 artiklan 4 kohdan a alakohta. Niinpä kyseistä kuudennen direktiivin säännöstä koskeva oikeuskäytäntö on edelleen merkityksellistä arvonlisäverodirektiivin 148 artiklan a alakohdan tulkinnan kannalta (tuomio 3.9.2015, Fast Bunkering Klaipėda, C-526/13, EU:C:2015:536, 24 ja 25 kohta).

19 Unionin tuomioistuin on päätellyt tästä näin ollen, että kuudennessa direktiivissä säädettyjen vapautusten tavoin arvonlisäverodirektiivin 148 artiklassa tarkoitettut arvonlisäverovapautukset ovat unionin oikeuden itsenäisiä käsitteitä, joita on tulkittava ja sovellettava yhtenäisesti koko Euroopan unionissa (tuomio 3.9.2015, Fast Bunkering Klaipėda, C-526/13, EU:C:2015:536, 41 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen), mikä tarkoittaa, että tietyn liiketoimen arvonlisäverovapautus ei voi riippua sen luonnehdinnasta kansallisessa oikeudessa (ks. vastaavasti mm. tuomio 18.10.2007, Navicon, C-97/06, EU:C:2007:609, 28 kohta).

20 Lisäksi on mainittava, että koska mainitut vapautukset merkitsevät poikkeamista yleisestä periaatteesta, jonka mukaan kaikki verovelvollisen vastiketta vastaan suorittamat tavaroiden luovutukset ja palvelujen suoritukset ovat arvonlisäverollisia, niitä on tulkittava suppeasti (ks. vastaavasti tuomio 14.9.2006, Elmeka, C-181/04–C-183/04, EU:C:2006:563, 15 kohta ja tuomio 21.3.2013, komissio v. Ranska, C-197/12, ei julkaistu, EU:C:2013:202, 30 kohta).

21 On myös muistutettava, että unionin tuomioistuin on jo todennut, että kuudennen direktiivin 15 artiklan 4 kohdan a alakohdassa säädettyä edellytystä vesialuksen käyttämisestä avomeriliikenteeseen ei sovelleta ainoastaan vesialuksiin, joilla kuljetetaan matkustajia korvausta vastaan, vaan myös aluksiin, joita käytetään kaupalliseen tai teolliseen toimintaan taikka kalastukseen, jotka kaikki mainitaan nykyisin arvonlisäverodirektiivin 148 artiklan a alakohdassa (ks. vastaavasti tuomio 14.9.2006, Elmeka, C-181/04–C-183/04, EU:C:2006:563, 14–16 kohta ja tuomio 21.3.2013, komissio v. Ranska, C-197/12, ei julkaistu, EU:C:2013:202, 32 kohta).

22 Arvonlisäverodirektiivin 148 artiklan a alakohdassa käytettyä ilmaisua ”avomeriliikenteeseen käytettävät vesialukset” on tulkittava näiden seikkojen valossa siten, että huomioon otetaan kyseistä ilmaisua tai sen muodostavia sanoja koskevan määritelmän puuttuessa kyseisen säännöksen sanamuoto ja sen asiayhteys sekä sillä lainsäädännöllä tavoitellut päämäärät, jonka osa kyseinen säännös on (ks. vastaavasti mm. tuomio 18.10.2007, Navicon, C-97/06, EU:C:2007:609, 24 kohta).

23 Tässä yhteydessä on mainittava – ilman, että tässä asiassa on tarpeen ottaa kantaa avomerien käsitteeseen, jonka ulottuvuuteen liittyvä määritelmä on kehittynyt kansainvälisessä merioikeudessa, tai teknisiin ominaisuuksiin, jotka vesialuksen on täytettävä, jotta sitä voitaisiin katsoa käytettävän avomeriliikenteeseen – ensimmäiseksi, että arvonlisäverodirektiivin 148 artiklan a alakohdassa tarkoitettu ilmaisu ”avomeriliikenteeseen käytettävät vesialukset” edellyttää välttämättä, että kyseessä olevia kelluvia yksiköitä käytetään meriliikenteeseen. Vesialusta voidaan katsoa ”käytettävän” meriliikenteeseen vain, jos sitä käytetään vähintäänkin ensisijaisesti tai pääasiallisesti liikkumiseen merellä.

24 Tekstuaalisesti kyseistä tulkintaa tukevat kyseisen 148 artiklan a alakohdan ne eri

kieliversiot, joissa käytetään silloin, kun ilmaisutapa ei vastaa ranskankielistä termiä "affectés" (käytettävä), yleensä käyttää-verbin partisiippimuotoa, kuten tšekinkielessä (užívaných), englanninkielessä (used), romaniankielessä (utilizate), suomenkielessä (käytettävät) ja ruotsinkielessä (används).

25 Toiseksi on mainittava sen järjestelmän, johon arvonlisäverodirektiivin 148 artiklan a alakohdassa säädetty vapautus kuuluu, tavoitteen osalta unionin tuomioistuimen jo todenneen, että kyseisen direktiivin IX osaston 7 luvun otsikosta ilmenee, että tavoitteena on edistää kansainvälistä liikennettä (ks. vastaavasti tuomio 4.5.2017, A, C-33/16, EU:C:2017:339, 37 kohta). Tässä yhteydessä on mainittava, että avomeriliikenteeseen käytettävien vesialusten luovutus on vapautettu arvonlisäverosta arvonlisäverodirektiivin 148 artiklan a ja c alakohdan perusteella sillä edellytyksellä, että mainittuja aluksia käytetään avomerelle siirtymiseen. Niinpä mainittu tavoite tukee edellä 23 kohdassa ilmaistua tulkintaa, jonka mukaan kelluvaa yksikköä voidaan pitää "avomeriliikenteeseen käytettävänä vesialuksena" vain, jos sitä käytetään vähintäänkin ensisijaisesti tai pääasiallisesti merellä liikkumiseen.

26 Mainittua tavoitetta vastaan ei puhu se mahdollisuus, että ilmaisia "vesialus" tai "liikenne" tulkitaan esimerkiksi ympäristö- tai valmisteveroalalla mahdollisesti eri tavalla. Vaikka katsottaisiin, että tällainen tulkintaero on olemassa, on nimittäin riittävää todeta, että kyseisillä aloilla annetulla unionin säännöstöllä pyritään muihin tavoitteisiin kuin arvonlisäverodirektiivin 148 artiklan a ja c alakohdassa säädetyillä vapautuksilla.

27 Kolmanneksi on mainittava, että arvonlisäverodirektiivin 148 artiklan a ja c alakohdan tulkinta, jolla rajoitetaan kyseisten säännösten soveltamisala sellaisiin kelluviin yksiköihin, joita käytetään ensisijaisesti merellä liikkumiseen, on sopusoinnussa kyseisen direktiivin asiayhteyden eli arvonlisäverovapautuksia, joita on edellä 20 kohdassa muistutetulla tavalla tulkittava suppeasti, koskevan järjestelmän kanssa.

28 Nyt käsiteltävässä asiassa on mainittava, kuten julkisasiamies esittää olennaisilta osin ratkaisuehdotuksensa 24 ja 25 kohdassa, olevan riidatonta, että pääasiassa luovutetut merellä käytettävät jackup-porauslautat ovat merellä käytettäviä kelluvia porausyksiköitä, jotka koostuvat kelluvasta ponttonista, johon on kiinnitetty useita liikuteltavia jalkoja, jotka nostetaan ylös poraamispaikalle hinaamisen ajaksi, ja joka on porausasennossa näiden jalkojen, joilla se ankkuroidaan merenpohjaan vakaan asennon saavuttamiseksi, ansiosta useita kymmeniä metrejä merenpinnan yläpuolella.

29 Näiden ominaisuuksien perusteella pääasiassa kyseessä olevat merellä käytettävät porauslautat eivät vaikuta sellaisilta, joita voitaisiin käyttää ensisijaisesti meriliikenteeseen – mikä ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen on kuitenkin tutkittava –, joten kyseisiä kelluvia yksiköitä ei voida pitää arvonlisäverodirektiivin 148 artiklan a alakohdassa tarkoitettuina "avomeriliikenteeseen käytettävinä vesialuksina". Sen sijaan niiden pääasiallisena tarkoituksena on Romanian hallituksen ja Euroopan komission mainitsemalla tavalla ja ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen suorittamaa asian selvittämistä koskevalla varauksella katsottava olevan meren hiilivetykerrostumien hyödyntäminen paikallaan ollen.

30 Esitettyihin kysymyksiin on kaiken edellä mainitun perusteella vastattava, että arvonlisäverodirektiivin 148 artiklan a ja c alakohdassa on tulkittava siten, että niissä käytettyä ilmaisua "avomeriliikenteeseen käytettävät vesialukset" ei sovelleta pääasiassa kyseessä olevien merellä käytettävien jackup-porauslauttojen kaltaisten kelluvien yksiköiden, joita käytetään pääasiallisesti paikallaan ollen meren hiilivetykerrostumien hyödyntämiseen, luovutukseen.

31 Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely unionin tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta. Oikeudenkäyntikuluja, jotka ovat aiheutuneet muille kuin näille asianosaisille huomautusten esittämisestä unionin tuomioistuimelle, ei voida määrätä korvattaviksi.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuin (kolmas jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

Yhteisestä arvonnlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY 148 artiklan a ja c alakohtaa on tulkittava siten, että niissä käytettyä ilmaisua ”avomeriliikenteeseen käytettävät vesialukset” ei sovelleta pääasiassa kyseessä olevien merellä käytettävien jackup-porauslauttojen kaltaisten kelluvien yksiköiden, joita käytetään pääasiallisesti paikallaan ollen meren hiilivetykerrostumien hyödyntämiseen, luovutukseen.

Allekirjoitukset

* Oikeudenkäyntikieli: romania.